

[Aksel Møller.]

har i høj grad også måttet give køb på nogle områder. Men vi har opnået, at kommissionen bliver nedsat. Vi har opnået, at den kan beskæftige sig med prisloven, og at dens udtalelser derom kan blive vejledende, når vi til foråret skal til at træffe afgørelse vedrørende prisloven.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen antydede tvivl om, hvorvidt man overhovedet kunne nå til resultater i en sådan kommission. For på prislovens område at nævne et resultat, som det dog måske ikke var så ringe at komme til, kunne jeg pege på dette: at få hørt erhvervslivets opfattelse med hensyn til en adskillelse af prisloven i to love: een, der indeholdt de permanente bestemmelser, og een, der indeholdt de ekstraordinære, som disse erhvervsfolk i denne kommission nu måtte mene det var nødvendigt at forlænge. Det ville dog være en fordel; det ville blive ligeså let at skaffe sig af med den ekstraordinære lov og dens bestemmelser, som det er at skaffe sig af med en blindtarm. Og dernæst skulle kommissionen beskæftige sig med vareforsyningsloven, og den skulle være færdig med dette arbejde inden 1. juli.

Partiet venstre har i betænkningen sagt, at erhvervslivet har udtalt sig imod dette kommissionsforslag, og citerer i den anledning en skrivelse fra Grosserer-Societetets komité og Provinshandelskammeret. Jeg beder om, at man vil lægge mærke til, at der i indledningen til denne udtalelse står, at komiteen og Provinshandelskammeret naturligvis kan tilslutte sig ethvert forslag, som vil kunne hjælpe til hurtig afvikling af restriktionerne. Og så udtaler man almindelig ængstelse for, at en sådan kommission måtte kunne blive benyttet til at afværge, hvad det var muligt at rejse af afviklingskrav, imens kommissionen sidder. Der er god grund til at nære en sådan ængstelse, det er klart. Vi, der har erfaringerne for, hvordan det gik med den store skattekommission, og som igennem ti år har måttet opleve det ene krav efter det andet om revision af skatte-lovgivningen afvist med henvisning til, at den store skattekommission beskæftiger sig med det, og man må vente og se dens resultater, forstår meget vel, at man må være ængstelig for, at det kommissionsforslag, vi her arbejdede for, når det blev ført ud i livet,

skulle være et „skjold“, som det ærede medlems parti kalder det i sin betænkning. Men det kan jo ikke ske i dette tilfælde. I dette tilfælde er der afgivet et udtrykkeligt tilsagn, som i betænkningen står i forbindelse med det dør skildrede kommissorium, og som går ud på, at det løbende arbejde med afviklingen og forenklingen ikke kan afvises med henvisning til kommissionen. Det synes jeg er en sikkerhed for, at man ikke kan komme i den situation, som det ærede medlem, komiteen og Provinshandelskammeret har frygtet.

Jeg takker den højtærede minister for det tilsagn, han har givet om nedsættelsen af denne kommission. Vi har jo hidindtil marcheret på stedet i vore drøftelser af disse spørgsmål, i alt fald forsåvidt angik det administrative, og vi har forhåbentlig nu, medens vareforsyningsloven løber een omgang til, mulighed for at få flere strenge på buen i arbejdet for at overtale ministeren til yderligere afvikling af vareforsyningslovens foranstaltninger.

I vort forslag til beslutning af 6. oktober vendte vi os også imod eksportudvalgene, der er nedsat i henhold til en landbrugsministeren tildelt lov. Disse eksportudvalg mener vi kan ophæves, og vi havde ønsket, at den kommission, som jeg så ofte har nævnt for det høje ting, skulle kunne beskæftige sig med dette problem, sådan at den skulle kunne fremsætte en udtalelse derom, inden loven om udførsel af landbrugsprodukter forlod rigsdagen. Det er ikke lykkedes os at få denne sag draget ind under kommissoriet. Forholdet er det, at den højtærede landbrugsminister nu har fremsat et forslag til lovens forlængelse, og det vil altså så være i kampen om dette spørgsmål under den højtærede landbrugsministers område, at vi må søge at få disse eksportudvalgs nødvendighed belyst, også af udenforstående og ikke blot landbrugets repræsentanter, men — hvad jeg lægger særlig vægt på — også af repræsentanter for det byerhvervsliv, som i så høj grad tidligere har kunnet gøre landbrugsprodukter til et objekt for deres handelsdygtighed.

Det er jo rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Axel Kristensen sagde både om import- og eksportfrilisten, at det har været noget længe med at få den frem, men hvem er det, der har overvundet ministerens gustne